ایستگاه

اکونومیست پیش بینی کرد

نرخ بیکاری امسال به ۱۲ درصد افزایش می یابد

ایسنا: واحد اطلاعات اکونومیست پیش بینی کرد که نرخ بیکاری ایران امسال به ۱۲ درصد افزایش می یابد. این واحد در گزارش ماه فوریه خود نیروی کار ایران در سال گذشته را ۲۳ میلیون نفر و نرخ بیکاری را با ۱۱/۶ درصد اعلام و پیش بینی کرد که این شاخص ها در سال جاری به ترتیب ۲۳ میلیون و ۷۰۰ میلیون دلار و ۱۲ درصد خواهد بود. انتظار می رود طی دو سال آینده نیروی کار ایران به ترتیب معادل ۲۴ میلیون و ۳۰۰ هزار نفر و ۲۵ میلیون نفر باشد که این شاخص برای نرخ بیکاری ۱۲/۵ و ۱۲/۹ درصد خواهد بود. در سال ۸۹ شمار افراد دارای شغل ایران به ۲۵ میلیون و ۷۰۰ هزار نفر خواهد رسید که طی سال های ۹۰ و ۹۱ نیروی کار ۲۶/۴ میلیون نفری و ۲۷ میلیون نفری برای کشور به ثبت خواهد رسید. در همین حال عنوان شد که نرخ بیکاری در سال ۸۹ برابر با ۱۳/۲ درصد خواهد بود که با تداوم روند صعودی در سال ۱۳۹۰ به ۱۴/۱ درصد خواهد رسید. سال ۱۳۹۱ سالی است که نرخ بیکاری ۱۵ درصدی گریبانگیر دولت خواهد بود.

طرح تعیین وضعیت شوراهای عالی دوباره به مجلس بازگشت داده شد

مهر: سخنگوی شورای نگهبان طرح دوفوریتی تعیین وضعیت شوراهای عالی را همچنان دارای ایراد دانست و از بازگشت آن به مجلس شورای اسلامی خبر داد. عباسعلی کدخدایی سخنگوی شورای نگهبان پیش از ظهر دیروز در نشست هفتگی با خبرنگاران با بیان این مطلب اظهار داشت که اعضای این شورا پس از بررسی این طرح اعلام کردند که اشکال بندهای یک و ۳ طرح به قوت خود باقی است. گفتنی است، نمایندگان مجلس شورای اسلامی در جلسه علنی ۲۹ بهمن ماه بررسی طرح دوفوریتی تعیین وضعیت، اصلاح و ادغام شوراهای عالی کشور را که مورد ایراد شورای نگهبان قرار گرفته بود در دستور کار قرار دادند و با اصلاحاتی آن را به تصویب رساندند. نمایندگان مجلس همچنین برای رفع ایراد شورای نگهبان در خصوص داشتن بار مالی مصوب کردند که طبق قوانین مصوب قبلی مجلس شورای اسلامی ۱۸ شورای نامبرده شده در طرح، کما فی السابق تشکیل و اداره می شوند و به این ترتیب ۱۸ شورای عالی و تخصصی نامبرده در قانون در این طرح احیا شدند و خود به خود مصوبه‌ای که دولت قبلا داشت لغو می شود. نمایندگان مجلس شورای اسلامی همچنین برای تامین نظر شورای نگهبان تبصره ماده واحده این طرح را حذف کردند.

نگرانی از آینده، تولید شکر را کاهش داده است

ایسنا: مدیرعامل کشت و صنعت حکیم فارابی گفت: قرار است تا سال ۸۹، ۱۲ هزار هکتار از اراضی زیر کشت نیشکر برود تا ۱۰۰ هزار تن شکر استحصال شود. محمود قدرتی توضیح داد: در سال جاری به علت سرمازدگی محصول دچار مشکل شدیم. برای جلوگیری از آن باید سریع تر نیشکرهای برداشت شده به کارخانه برای استحصال شکر فرستاده شوند. پدیده سرمازدگی پدیده‌ای است که هر سال با آن درگیر هستیم و نمی توان به طور کلی از آن جلوگیری کرد. وی گفت: در شرایطی که بازار شکر وضع خوبی ندارد، بیمه محصول شکر افزایش پنج برابری داشته و علاوه بر آن شکر نیز وارد کشور شده است. قدرتی عنوان کرد: به علت وجود نگرانی از آینده تولید شکر، میزان کشت این محصول کاهش یافته و دیگر انگیزه‌ای برای کاشت نیشکر نداریم. در این شرایط مجبور به فروش شکر با قیمت نازل هستیم تا بتوانیم دیون خود به پیمانکاران و حقوق کارگران را بپردازیم. مدیرعامل کشت و صنعت حکیم فارابی تاکید کرد: در صورت پرداخت یارانه‌ای که قرار است دولت به کشت و صنعت ها بپردازد، بخشی از مشکلات ما حل خواهد شد.

۹۰ درصد گوشی های قاچاق تلفن همراه از مرز عراق وارد می شود

مهر: مدیرعامل شرکت نامداران ارتباطات همراه با بیان اینکه ۹۰ درصد گوشی های تلفن همراه قاچاق از مرز عراق وارد کشور می شود، گفت: با تعیین تعرفه ۴ درصدی واردات گوشی، نمایندگان رسمی دوباره در بازار به فعالیت می پردازند، قاچاق گوشی حذف شده و دولت درآمد مناسبی کسب خواهد کرد. پدرام الیکایی در یک نشست خبری اظهار داشت: با وضع تعرفه واردات موجود، شرکت های معتبر دیگر توان فعالیت در کشور را ندارند و در چنین وضعیتی، گوشی با قیمت بالا و بدون گارانتی و قاچاق به دست مصرف کننده می رسد. وی خاطرنشان کرد: در حال حاضر گارانتی های متفرقه با قیمت های بسیار پایین در بازار تلفن همراه موجود است. الیکایی ادامه داد: چنانچه تعرفه ۴ درصد برای واردات گوشی تصویب شود نه تنها از این طریق تمامی نمایندگان رسمی مورد حمایت قرار می گیرند بلکه از لحاظ اقتصادی نیز به نفع دولت تمام می شود.

ارزیابی عملکرد اقتصادی مجلس هفتم در میزگرد تخصصی

مجلس متوسطی که الگوی اقتصادی نداشت

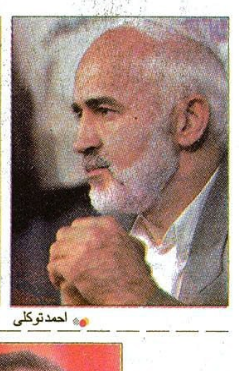

احمد توکلی

محمد میرمحمدی

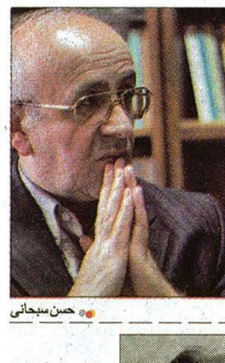

حسن سبحانی

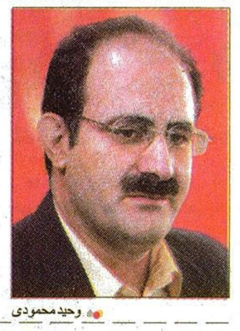

وحید محمودی

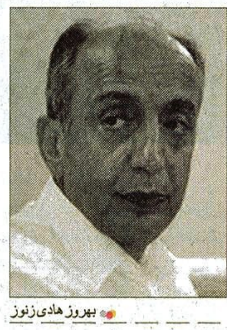

بهروز هادی زنوز

اعتماد ملی: میزگرد مجلس هفتم و اقتصاد با حضور چند تن از اقتصاددانان و استادان دانشگاه و نماینده مجلس هفتم در روز ششم اسفند ماه سال جاری برگزار شد. این میزگرد به همت انجمن دانش آموختگان اقتصاد دانشکده اقتصاد دانشگاه علامه طباطبایی در این دانشکده برگزار گردید.

دکتر احمد توکلی، دکتر وحید محمودی، دکتر حسن سبحانی، دکتر بهروز هادی زنوز و دکتر محمد میرمحمدی در این میزگرد به ایراد سخن پرداختند و عملکرد اقتصادی مجلس هفتم شورای اسلامی را تجزیه و تحلیل کردند اما قبل از هر بحثی توجه به این نکته ضروری است که قوه مقننه از چه نظر اهمیت دارد؟ در قرون گذشته، حکومت های استبدادی حاکم بودند. در این حکومت ها، حاکم به صورت خودکامه بر سرزمین تحت تسلط خود فرمان می راند، قدرت او ناشی از اراده مردم نبود و مخالفان فکری خود را به صورت سلیقه‌ای به شدیدترین وجه مجازات می کرد. این وضع کم و بیش در اغلب کشورها وجود داشت تا اینکه مونتسیکو (۱۷۵۵-۱۶۸۹) در کتاب «روح القوانین» موضوع اساسی تفکیک قوا و توازن قوا را مطرح کرد و حکومت های مدرن بعدها تشکیل شدند. در این حکومت ها ۳ قوه یعنی قوه مجریه، قوه مقننه و قوه قضاییه تشکیل می شوند و اگر مقامات عالیه این قوا با رای مردم به قدرت برسند حکومت مدرن دموکراتیک تاسیس می شود. وجود قوه مقننه یا پارلمان موجب می شود حاکم یا حاکمان منتخب بر مبنای قانون و به دور از سلیقه شخصی جامعه را اداره کنند و بدین شکل جامعه قانونمدار شود.

در حال حاضر کشور ما در فضای انتخاباتی قرار دارد و مقرر شده است که انتخابات مجلس هشتم در ماه جاری برگزار شود. در این فضای انتخاباتی، ارزیابی عملکرد مجلس هفتم شورای اسلامی می تواند اثرگذاری خاصی داشته باشد. میزگرد مذکور نیز که عملکرد اقتصادی مجلس هفتم را به بحث گذاشت، از این منظر می تواند اقدامی قابل تحسین ارزیابی شود.

دکتر مهدی دیانی به عنوان اداره کننده و هماهنگ کننده میزگرد به معرفی اعضای شرکت کننده در میزگرد پرداخت. وی انجمن دانش آموختگان اقتصاد دانشگاه علامه طباطبایی را حلقه واسطی دانست برای انتقال تجربیات مجلس هفتم به مجلس آینده. وی با اشاره به اینکه سوالاتی را طرح خواهد کرد و متولی یک چالش علمی مثبت در این میزگرد می شود، از حاضران در میزگرد دعوت کرد که سخنان مقدماتی خود را مطرح کنند.

دکتر احمد توکلی اقتصاددان و نماینده اصولگرای مجلس هفتم و رئیس مرکز پژوهش های مجلس در سخنان اولیه خود به یک ضعف اساسی نظام سیاسی کشور اشاره کرد که بر کارکرد اقتصادی مجلس تاثیر می گذارد و آن، این است که نظام پارلمانی بدون احزاب قوی، دچار ناکارآمدی می شود، وقتی هم نمایندگان وعده‌ای می دهند معطوف به وعده‌های قابل درک در حوزه‌های انتخابیه است و اگر وعده کلان اقتصادی مطرح کنند به راحتی نمی توانند آنها را محقق کنند.

وی فقدان نظام حزبی را در شکل نگرفتن فراکسیون‌های پارلمانی، موثر ارزیابی کرد و اظهار داشت: در غیاب نظام حزبی، فراکسیون‌هایی که شکل می گیرند، مبانی مشترک قوی‌ای ندارند. خیلی از اوقات طرح‌ها و پیشنهادهایی مطرح می شد و به دلیل اینکه تامین کننده اهداف محلی نمایندگان در مجلس هفتم نبود به تصویب نمی رسید و یا بالعکس طرح‌ها و لوایحی که معطوف به رفع نیازهای محلی بود، رای می آورد. این وضع، یک عیب مجلس هفتم بود. این نماینده اصولگرا گفت: استفاده از نظرات کارشناسی در مجلس هفتم، بیشتر شد ولی خیلی مورد استقبال قرار نگرفت.

بعد از اتمام سخنان دور اول احمد توکلی، مهدی دیانی، اداره کننده میزگرد افزود: من در سمیناری در مورد بهره بانکی صحبت می کردم دکتر توکلی در آنجا حضور داشت. ایشان بعدا در مجلس پیگیر این موضوع مهم بودند. دیانی همچنین گفت در مجلس تا حدود زیادی، تشکل‌ها مورد توجه مجلس قرار گرفتند. در جامعه‌ای که تحزب، قوی نیست، خوب است به تشکل‌ها توجه شود. البته تا حدودی تشکل‌ها نهادینه شده‌اند ولی این وضع فعلی ناکافی است.

سپس نوبت سخنرانی و اظهارنظر به دکتر وحید محمودی عضو هیات علمی دانشکده مدیریت دانشگاه تهران و عضو شورای مرکزی حزب اعتماد ملی رسید.

محمودی اظهار داشت: آقای دکتر توکلی به سه نکته یعنی نبود نظام حزبی در فرآیند تصمیم سازی و تصمیم گیری مجلس، خردنگری نمایندگان مجلس به جای کلان نگری و محجوریت نظام کارشناسی اشاره کردند. این سه نکته، بسیار قابل تامل است. ما در سند چشم انداز ۲۰ ساله کشور گفته‌ایم ایران در سال ۱۴۰۴ باید جایگاه اول و برتر را در منطقه داشته باشد. اما وقتی وضعیت اقتصادی کشور را بررسی می کنیم می بینیم باتوجه به منابع در اختیارمان و ظرفیت های بالقوه اقتصادی، فاصله قابل ملاحظه‌ای تا تحقق اهداف سند چشم انداز ۲۰ ساله داریم. بنابراین در چنین وضعیتی به باز مهندسی در فرآیند تصمیم سازی و تصمیم گیری نیاز داریم.

این استاد دانشگاه، با تصریح این نکته که عملکرد مجلس و دولت نهم، رضایت بخش نیست، اظهار داشت: در عرصه امور کشور، کمتر به مدیریت علمی تن دادیم و همین هم باعث شد در فرآیند تصمیم سازی و تصمیم گیری به صورت فرآیندی عمل نکنیم و بعضا دولتمردان ما نقطه‌ای تصمیم می گیرند.

با اتمام سخنان دکتر محمودی در دور اول، دکتر دیانی اداره کننده میزگرد از زنده یاد حسین عظیمی تجلیل کرد. دکتر عظیمی مدت زمانی ریاست موسسه عالی آموزش و پژوهش مدیریت برنامه ریزی (وابسته به سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور) را به عهده داشت و در پی آن بود که با اتکا به دیدگاه های کارشناسان ایرانی، مبانی فکری موثری برای تهیه و تدوین برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی آماده کند که دست اجل فرصت تام و تمامی در اختیار او قرار نداد.

دیانی گفت: دکتر عظیمی خیلی بر اقتصاد عالمانه تاکید داشتند. همایش چالش ها و چشم اندازهای توسعه ایران را برگزار کردند و توجه زیادی به دانش بنیان تصمیم های اقتصادی در برنامه چهارم توسعه داشتند ولی با توجه به سخنان دکتر توکلی و دکتر محمودی، محجوریت نظام کارشناسی در تصمیم های آن را حس می کنیم.

دکتر حسن سبحانی اقتصاددان، عضو هیات علمی دانشکده اقتصاد دانشگاه تهران و نماینده مجلس شورای اسلامی، سخنران دیگر این میزگرد بود. او در سخنان مقدماتی خود به سه نکته مهم اشاره داشت: اولین مساله که به امور سیاسی، اقتصادی و فرهنگی ارتباط پیدا می کند مساله توسعه نیافتگی است. در این کشور که در حال توسعه است، توسعه نیافتگی تاثیرش را بر مدیریت، شیوه مصرف و مصرف منابع می گذارد. جامعه در حال توسعه در مراحل توسعه خودش اقتضائاتی دارد که متفاوت از شرایط جوامع توسعه یافته است. بنابراین تصمیم گیری باید متناسب با وضعیت کشورمان باشد ولی در حال حاضر متناسب با وضعیت جامعه ایران نیست.

نکته دیگر این است که حدود ۸۰-۷۰ درصد از پیشنهادهایی که دولت در قالب لایحه به مجلس تقدیم می کند به همان صورت تصویب می شود. مساله سوم که مورد غفلت قرار گرفته این است که تجویزهای اقتصادی کارشناسی متناسب با وضع اقتصادی ایران نیست.

سخنران بعدی دکتر بهروز هادی زنوز، اقتصاددان و استاد دانشگاه بود که در سالیان گذشته مدتی به عنوان عضو هیات علمی مرکز پژوهش های مجلس فعالیت کرده است.

دکتر هادی زنوز گفت: من با بسیاری از گفته های عزیزان موافق هستم که گفتند نظام تصمیم گیری کشور دچار مشکلاتی است. این مشکلات در کیفیت تصمیم ها منعکس می شود و فقدان تحزب یک علت مهم در بروز این مشکلات است.

وی افزود: نوع تایید صلاحیت شورای نگهبان باعث می شود کسانی به مجلس راه یابند که الزاما بهترین تصمیم ها را اتخاذ نمی کنند. کسانی که از شهرستان ها نماینده می شوند، وقتی به تهران می آیند تازه نیاز به کسب آموزش و قواعد بازی دارند. سازوکار تصمیم گیری ها در همه مجالس و از جمله مجلس ما رای اکثریت است. البته تعدادی از اقتصاددانان ما همچون دکتر سبحانی، دکتر نادران، دکتر دانش جعفری و دکتر توکلی در مجلس به عنوان نماینده حضور داشته و دارند ولی اگر این آقایان حرف کارشناسی هم داشته باشند باید نظر خود را به معرض قضاوت سایر نمایندگان بگذارند و کل مجلس در مورد آن رای بدهد. رای نمایندگان هم مبتنی بر نظر خبرگان نیست. نمایندگان به دنبال جلب رضایت مردم حوزه انتخابی خودشان هستند. برای مثال بعید است که نمایندگان مجلس به حذف یارانه و یا به کاهش میزان بودجه طرح های عمرانی استانی رای بدهند. از این نظر، این تصمیم ها که هزینه های سیاسی دربردارد به جامعه تحمیل می شود.

این اقتصاددان ۷ مصوبه مهم مجلس هفتم در حوزه اقتصادی را شامل تصویب بودجه های سالیانه ۱۳۸۷-۱۳۸۵، قانون ثبت قیمت ۹ قلم کالا، قانون سهمیه بندی بنزین، قانون اصل ۴۴ و قانون مدیریت خدمات کشوری دانست و در ادامه افزود: به رغم اینکه برنامه چهارم توسعه را مجلس هفتم تصویب کرد ولی در عمل قانون برنامه چهارم توسعه متوسط مجلس هفتم و دولت نهم به کنار گذاشته شد. البته این سخن به معنای این نیست که من طرفدار برنامه چهارم توسعه هستم ولی می خواهم یک قاعده رفتاری استنباط کنم. به هر حال انتظار این بود که وقتی مجلس و دولت، این برنامه را کنار می گذارند حداقل یک پارادایم و اصول و قواعد جدیدی را مطرح کنند و به آن پایبند باشند ولی یک خلاء قوی به وجود آمد. حاصل این وضع هم تضعیف نهاد برنامه ریزی و تضعیف انضباط مالی بود. وی گفت محورهای اساسی برنامه چهارم توسعه همچون نحوه مصرف درآمدهای نفتی، کاهش اتکای بودجه جاری به درآمد نفتی، وضعیت حساب ذخیره ارزی، اصلاح قیمت حامل های انرژی و کوچک سازی دولت در همه پارادایم های اقتصادی از جمله دیدگاه های نهادگرا و کلاسیک قابل دفاع است.

با کنار گذاشتن برنامه، در بررسی لوایح و طرح های اقتصادی چراغ راهنما نداریم. در این وضع پیش آمده سقف مصرف درآمدهای نفتی در بودجه سالیانه حدی نمی شناسد. موجودی حساب ذخیره به صفر رسیده، اقتصاد کشور ما دچار بیماری های هلندی و تورم شده است و رشد اقتصادی بالاتر حاصل نمی شود.

این اقتصاددان گفت: من به جناح بندی سیاسی کاری ندارم ولی واقعا دولت به دیدگاه های کارشناسی ارج نمی گذارد.

وی سپس افزود: دولت برای سال ۸۷ لایحه بودجه‌ای ارائه کرد که از نظر عدم شفافیت و بی انضباطی مالی، بسیار وحشتناک بود. البته بعضی نمایندگان، در مقابل زیاده روی و زیاده خواهی دولت نهم ایستادند و از مصالح عالیه مملکت دفاع کردند. دخالت کمیسیون های برنامه و بودجه و تلفیق در مورد لایحه ۱۳۸۷، بسیار موثر واقع شدند. من یادم نمی آید ولی هیچ مجلسی به اندازه مجلس هفتم در اصلاح لایحه بودجه تاثیر نداشته است.

شاید این اثرگذاری مجلس، انعکاسی از این واقعیت باشد که هیچ دولتی هم به اندازه دولت نهم در تخریب نظام بودجه ریزی تلاش نکرد.

این سخنان هادی زنوز به شدت مورد استقبال و تشویق حاضران در آمفی تئاتر دانشکده اقتصاد دانشگاه علامه طباطبایی قرار گرفت. این اقتصاددان با گفتن اینکه من اهل کف زدن نیستم و نماینده هم نیستم به سخنان خود پایان داد و میزگرد را به خاطر شرکت در یک جلسه دفاعیه در دانشکده ترک کرد.

دکتر میرمحمدی، عضو کمیسیون برنامه و بودجه مجلس هفتم شورای اسلامی دیگر سخنران این میزگرد تخصصی بود.

وی مشکلات مجلس در عرصه تصمیم سازی را ناشی از چالش های ساختاری و مشکلات زمینه‌ای ارزیابی کرد. در بخش ساختاری حتی در بحث های اقتصادی، تاثیرگذاری مجلس به شکل تخصصی نیست.

وی مسائل زمینه‌ای را از قبیل این موارد دانست که تعدادی از نمایندگان اصولگرای مجلس، طرفدار دولت و شعارهای آن بودند ولی عملکرد دولت را قبول نداشتند و بعضی از مخالفان دولت هم بودند که شعارهای دولت را قبول نداشتند. البته اقتصاددانان مجلس جهاد کردند و دیدگاه های خود را مطرح می کردند. در خیلی از موارد هم نظرات آنها در حاشیه قرار می گرفت.

با پایان گرفتن سخنان دکتر میرمحمدی نماینده مردم قم در مجلس هفتم، دکتر مهدی دیانی از سخنرانان حاضر در میزگرد تقاضا کرد که بحث، عملیاتی تر شود. وی گفت دکتر زنوز اعتقاد داشتند که قانون برنامه چهارم مورد بی مهری قرار گرفته است.

اگر برنامه چهارم در کار نباشد نظام تصمیم گیری بر چه اساس شکل خواهد گرفت و بعد نظارتی مجلس چه وضعیتی پیدا خواهد کرد و وضعیت حادث شده چه تبعات و عوارضی دارد؟

دور دوم این میزگرد با سخنان دکتر سبحانی نماینده دامغان و اقتصاددان شروع شد. سبحانی با اشاره به اینکه برنامه چهارم توسعه در مدت ۱۷-۱۶ روز در مجلس ششم به بحث گذاشته شد و به تصویب رسید، گفت: شورای نگهبان هم حدودا ۱۱۰ یا ۱۱۲ ایراد به آن قانون برنامه چهارم گرفت و ایرادات آن ناشی از ابهام مواد تصویب شده بود مجلس هم آن را به مجمع فرستاد ولی مجمع با توجه به تفسیر شورای نگهبان که طبق قانون اساسی نمی تواند مصوبات مبهم را تایید کند، برنامه چهارم را به مجلس ارجاع داد که در این زمان مجلس هفتم شکل گرفته بود.

ادامه در صفحه ۱۱

آگهی ابلاغ دادخواست و وقت دادرسی

بدین‌وسیله طبق دستور دادگاه و به استناد ماده ۷۳ قانون آیین دادرسی دادگاه‌های عمومی و انقلاب در امور مدنی، به آقای مهران میرزایی فرعلی مجهول المکان که مشخصات بیشتری از نامبرده در دست نمی‌باشد، اخطار می‌گردد که خانم وجیهه حیدری مزرعه آخوند، فرزند محمدحسین، دادخواستی به طرفیت شما به خواسته طلاق به دادگاه‌های عمومی- حقوقی یزد تقدیم داشته که به این شعبه ارجاع و به کلاسه ۵۷۴/۸۶ عمومی - حقوقی ثبت و به عنوان مدارک، فتوکپی مصدق سند ازدواج شماره ترتیب ۱۳۴۲ دفتر ثبت ازدواج شماره ۱۹ بندرعباس، پیوست نموده و مراتب یک نوبت در یکی از جراید کثیرالانتشار آگهی می‌شود تا جهت اخذ نسخه ثانی دادخواست و ضمائم به دفتر شعبه هشتم دادگاه عمومی- حقوقی مراجعه و در وقت رسیدگی ساعت ۸ صبح روز ۸۷/۱/۱۷ در جلسه دادرسی حاضر شوید. در صورت عدم حضور شما، دادگاه غیاباً رسیدگی و اتخاذ تصمیم خواهد نمود.

مدیر دفتر شعبهٔ هشتم دادگاه عمومی-حقوقی یزد

آگهی ابلاغ دادخواست و وقت دادرسی

بدین‌وسیله به آقای زین‌العابدین علی‌زاده فرزند علی اخطار می‌شود، آقای محمدرضا دهقان با وکالت خانم راضیه سعیدی راد، دادخواستی به خواستهٔ الزام به تنظیم سند و انتقال سند اتومبیل زانتیا به شمارهٔ ۳۵۴۹۷۳ تهران ۱۴ به انضمام کلیه خسارات دادرسی به طرفیت شما به دادگاه‌های عمومی - حقوقی یزد تقدیم نموده که جهت رسیدگی به شعبه هفتم دادگاه عمومی - حقوقی یزد ارجاع و به کلاسه ۸۶۰۹۹۸۰۳۰۱۵۰۰۹۳۹ ثبت و وقت رسیدگی برای روز ۸۷/۱/۲۷ ساعت ۹ صبح تعیین گردیده است. مراتب طبق ماده ۷۳ قانون آیین دادرسی مدنی دادگاه‌های عمومی و انقلاب، یک نوبت در یکی از روزنامه‌های کثیرالانتشار آگهی تا قبل از رسیدگی جهت دریافت نسخه دوم دادخواست و ضمائم به دفتر این دادگاه مراجعه و ضمن اعلام نشانی کامل خود در وقت مقرر فوق جهت رسیدگی در این دادگاه حاضر شوید. بدیهی است در صورت عدم حضور شما در دادگاه، به صورت غیابی رسیدگی و تصمیم قضایی اتخاذ خواهد شد.

مدیر دفتر شعبه هفتم دادگاه عمومی - حقوقی یزد

آگهی ابلاغ دادخواست و وقت دادرسی

بدین‌وسیله به آقای محمد علی رفیعی هامانه اخطار می‌شود، بانک صادرات یزد دادخواستی به خواسته مطالبه وجه سفته به طرفیت شما به دادگاه‌های عمومی- حقوقی یزد تقدیم نموده که جهت رسیدگی به شعبه سوم دادگاه عمومی-حقوقی یزد ارجاع و به کلاسه ۷۳۸/۸۶ ثبت و وقت رسیدگی برای روز دوشنبه ۸۷/۱/۲۶ ساعت ۱۰ صبح تعیین گردیده است. مراتب طبق ماده ۷۳ قانون آیین دادرسی مدنی دادگاه‌های عمومی و انقلاب یک نوبت در یکی از روزنامه‌های کثیرالانتشار آگهی تا قبل از رسیدگی جهت دریافت نسخه دوم دادخواست و ضمائم به دفتر این دادگاه مراجعه و ضمن اعلام نشانی کامل خود در وقت مقرر فوق، جهت رسیدگی در این دادگاه حاضر شوید. بدیهی است در صورت عدم حضور شما، دادگاه به صورت غیابی رسیدگی و تصمیم قضایی اتخاذ می‌نماید.

مدیر دفتر شعبه سوم دادگاه عمومی- حقوقی یزد

آگهی ابلاغ دادخواست و وقت دادرسی

بدین‌وسیله به آقای مجتبی ابراهیمی اخطار می‌شود، آقای سید حسین دهقان نیری دادخواستی به خواسته الزام به تنظیم سند خودرو به طرفیت شما به دادگاه‌های عمومی و حقوقی یزد تقدیم نموده که جهت رسیدگی به شعبه چهارم دادگاه عمومی-حقوقی یزد ارجاع و به کلاسه $\frac{1043}{86}$ ثبت و رسیدگی برای روز ۸۷/۱/۲۴ ساعت ۱۰ تعیین گردیده است. مراتب طبق ماده ۷۳ قانون آیین دادرسی مدنی دادگاه‌های عمومی و انقلاب یک نوبت در یکی از روزنامه‌های کثیرالانتشار آگهی تا قبل از رسیدگی جهت دریافت نسخه دوم دادخواست و ضمائم به دفتر این دادگاه مراجعه و ضمن اعلام نشانی کامل خود در وقت مقرر فوق جهت رسیدگی در این دادگاه حاضر شوید. بدیهی است در صورت عدم حضور شما در دادگاه، به صورت غیابی رسیدگی و تصمیم قضایی اتخاذ خواهد شد.

مدیر دفتر شعبه چهارم دادگاه عمومی - حقوقی یزد

آگهی ابلاغ دادخواست و وقت دادرسی

بدین وسیله به آقای محمود دشتی رحمت آبادی فرزند محمد اخطار می‌شود، آقای علی محمد دهقان دادخواستی به‌خواسته الزام به تنظیم سند سواری تویوتا به شماره شهربانی ۸۳۶۹۸ شیراز ۱۴ به طرفیت شما به دادگاه‌های عمومی - حقوقی یزد تقدیم نموده که جهت رسیدگی به شعبه سوم دادگاه عمومی- حقوقی یزد ارجاع و به کلاسه $\frac{903}{86}$ ثبت و وقت رسیدگی برای روز سه‌شنبه ۸۷/۱/۲۷ ساعت ۱۰ صبح تعیین گردیده است. مراتب طبق ماده ۷۳ قانون آیین دادرسی مدنی دادگاه‌های عمومی و انقلاب یک نوبت در یکی از روزنامه‌های کثیرالانتشار آگهی تا قبل از رسیدگی جهت دریافت نسخه دوم دادخواست و ضمائم به دفتر این دادگاه مراجعه و ضمن اعلام نشانی کامل خود در وقت مقرر فوق، جهت رسیدگی در این دادگاه حاضر شوید. بدیهی است در صورت عدم حضور شما در دادگاه، به صورت غیابی رسیدگی و تصمیم قضایی اتخاذ خواهد شد.

مدیر دفتر شعبه دادگاه عمومی - حقوقی یزد

آگهی ابلاغ دادخواست و وقت دادرسی

نظر به اینکه آقای مهدی قادریان فرزند ... به اتهام تخریب، فحاشی، ایراد جرح عمدی با چاقو و قدرت‌نمایی با چاقو با شکایت حسین پورشمسی از طرف این دادسرا تحت تعقیب است و ابلاغ احضاریه به واسطه معلوم نبودن محل اقامت وی ممکن نگردیده، لذا بدین وسیله در اجرای ماده ۱۱۵ قانون آیین دادرسی دادگاه‌های عمومی و انقلاب در امور کیفری، مراتب به نامبرده ابلاغ تا ظرف مهلت یک‌ماه پس از نشر این آگهی در شعبه چهارم دادیاری دادسرای یزد جهت پاسخگویی و دفاع نسبت به اتهام وارده حاضر گردد. در صورت عدم حضور به صورت غیابی تصمیم قضایی اتخاذ خواهد شد.

دادیار شعبه چهارم
دادسرای عمومی و انقلاب یزد

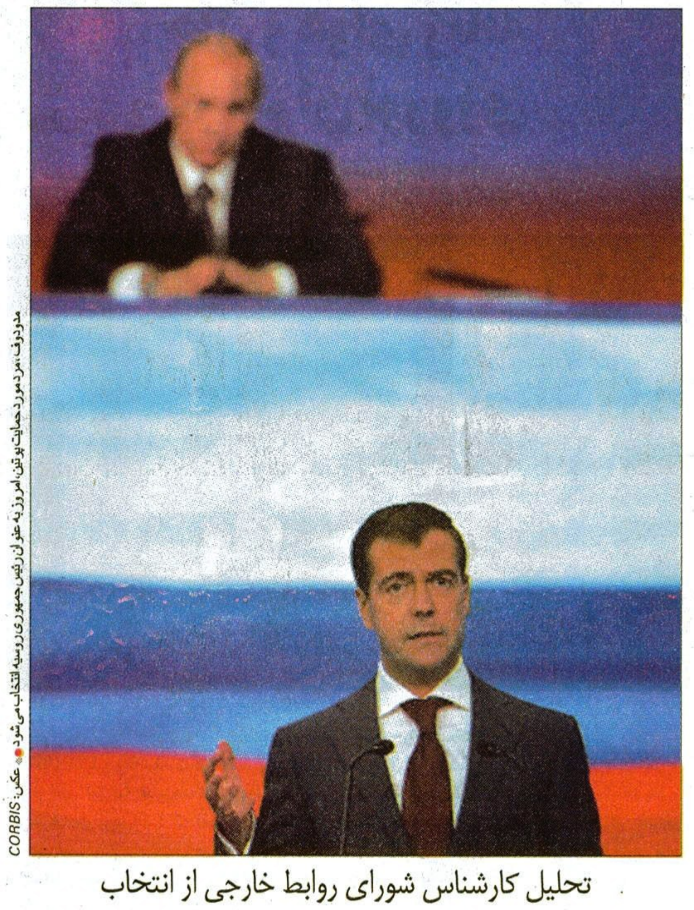

مدودف، مرد مورد حمایت پوتین، امروز به عنوان رئیس جمهوری روسیه انتخاب می شود ● عکس: CORBIS

تحلیل کارشناس شورای روابط خارجی از انتخاب رئیس‌جمهور جدید روسیه

تعادل دو پادشاه در یک اقلیم

ترجمه: فرزانه سالمی

انتخابات ریاست جمهوری روسیه امروز در حالی برگزار می شود که توجهات داخلی و خارجی هنوز روی ولادیمیر پوتین است؛ و نه کاندیدای او برای پست ریاست جمهوری. سایت شورای روابط خارجی آمریکا به همین مناسبت گفت‌وگویی را با استفن سستانوویچ کارشناس امور روسیه منتشر کرده که به بررسی میزان نفوذ پوتین در دولت آینده و نیز درگیری‌های پشت پرده قدرت می پردازد. سستانوویچ برقراری تعادل قدرت در پروسه همزمان نخست وزیری پوتین و ریاست جمهوری مدودف را دارای اهمیت زیادی می داند و آینده روسیه را در گرو برقراری این تعادل ارزیابی می کند:

***

انتخابات ریاست جمهوری روسیه کاملا در مرکز توجه جامعه بین المللی قرار گرفته است. انتخاب دیمیتری مدودف به عنوان جانشین ولادیمیر پوتین در پست ریاست جمهوری روسیه باعث شده که این دور از انتخابات را مساوی با تایید کاندیدایی بدانیم که رسما توسط پوتین انتخاب شده است. آیا قضیه همین است یا ابعاد دیگری هم دارد؟

انتقال قدرت در روسیه این بار به شکل متفاوتی انجام می شود. بحث این نیست که چه رایی توسط مردم به صندوق‌ها ریخته می شود. بحث این است که در پشت پرده، رقابت بزرگ و فشرده‌ای بر سر قدرت در جریان است. این رقابت، قطب‌های مختلف سیاست را در بر گرفته و مستقیماً آینده روسیه را تحت تاثیر قرار می دهد. رقابت در عین حال به صورت جدی میان شاخه‌های مختلف و قدیمی «کاگ‌ب» جریان دارد.

ظاهراً دیمیتری مدودف یکی از اندک مقامات ارشد روس است که قبلا در «کاگ‌ب» یا «اف‌اس‌بی» مشغول به کار نبوده است. طبق آمار موجود ۷۵ درصد از مقامات ارشد روسی ارتباطاتی با «کاگ‌ب» یا «اف‌اس‌بی» داشته‌اند.

البته مقام‌های دیگری هم هستند که چنین سابقه‌ای نداشته‌اند. اما خیلی‌ها تعجب کردند که چرا پوتین جانشین خود را از میان دوستان قدیمی‌اش - ماموران سابق کاگ‌ب - انتخاب نکرده. بعضی‌ها معتقدند اگر پوتین می خواست یکی از عوامل نزدیک به کاگ‌ب را انتخاب کند، مجبور بود بالاخره یکی از طیف‌های مختلف قدرت در کاگ‌ب را بر دیگری ترجیح دهد. اما پوتین نمی خواست با چنین انتخابی یکی از طیف‌های قدرت در کاگ‌ب را قویتر کند و بقیه را به حاشیه براند. به همین جهت، مدودف انتخاب شد که در واقع تعادل قدرت در کاگ‌ب را برهم نمی زند.

آیا مدودف در برنامه‌های تبلیغاتی‌اش کاملا خود را به مردم معرفی کرده یا نه؟

برنامه‌های او چندان با سخنرانی و حضور در میان مردم همراه نشده. او حتی به مناظره با طرف‌های مخالف هم علاقه‌ای نشان نداده و این برای سیاستمداری که دارد پا به عرصه قدرت می گذارد کمی عجیب به نظر می رسد. مدودف البته یک بار سخنرانی بسیار مهمی در «کراسنویارسک» ایراد کرد و از برنامه‌هایش برای آینده روسیه سخن گفت. در این سخنرانی، حرف‌های او شباهت چندانی به سخنرانی‌ها و مواضع معمول پوتین نداشت و به نظر می رسید که مدودف برنامه‌های متفاوتی را نسبت به پوتین دنبال خواهد کرد. در سخنان او فرمول لیبرال و دموکراتیکی برای آینده روسیه ترسیم شد. وی در عین حال از ضرورت کاهش قدرت قانونی مقامات رسمی کشور سخن گفت و این قدرت را عامل بروز فساد دانست. او حتی از دولتی شدن اقتصاد هم انتقاد کرد و گفت دلیلی ندارد که اکثر مقام‌های رسمی کشور در فعالیت‌های اقتصادی دست داشته باشند. این سخنان در واقع حمله مستقیمی بود علیه برخی از اطرافیان پوتین.

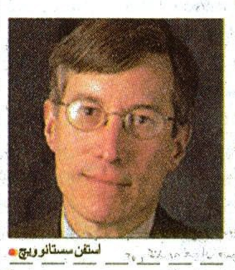

استفن سستانوویچ

ظاهراً تعداد زیادی از مقام‌های سابق کاگ‌ب عضو هیات‌مدیره کمپانی‌های بزرگ روسیه هستند.

بله. مدودف جدا از این حملات لفظی، از ضرورت وجود رسانه‌های آزاد در روسیه هم سخن به میان آورده. او می گوید ذهنیت دوران پس از سقوط اتحاد جماهیر شوروی باید شکل خردجمعی به خود بگیرد و تفکرات دهه ۱۹۹۰ میلادی تغییر کند. او برعکس پوتین سعی نمی کند صرفاً با ذهنیت دهه ۱۹۹۰ مقابله کند؛ بلکه با برخی از شرایطی که در دوران حکومت پوتین برقرار شده بود هم مقابله می کند. این سیاست دوجانبه می تواند جالب و موثر باشد. این رویکرد با رویه‌ای که ولادیمیر پوتین در پیش گرفته بود، کاملا تفاوت دارد.

آیا این رویکرد مدودف در روسیه مورد توجه قرار گرفته است؟

بله. بسیاری از لیبرال‌ها به مواضع او توجه کردند و خشنود هم شدند. اما به هر حال هیچکس نمی تواند پیش بینی کند که از دل این مواضع، چه رویکردی نهایتا مشاهده خواهد شد. هیچکس نمی داند که باید این مواضع را جدی بگیرد یا نه.

آیا امکان آن وجود دارد که مدودف بدون همراهی پوتین، این وعده‌ها را اجرایی کند؟

به نظرم مدودف قدرت چندانی برای اجرای چنین مواضعی نداشته باشد. او حداقل در اوایل دوران ریاست جمهوری باید همه مسائل را به صورت جزیی و دقیق با پوتین در میان بگذارد. مدودف به عنوان رئیس جمهور، قدرت زیاد و حوزه اختیار وسیعی خواهد داشت اما مسلم است تا وقتی که مهر تایید پوتین را بر تصمیم گیری‌هایش نداشته باشد، از این اختیارات استفاده نخواهد کرد.

نظرتان در مورد تغییراتی که در رویکرد پوتین به وجود آمده چیست؟ در سال‌های اولی که پوتین به قدرت رسیده بود، به نظر می رسید که می خواهد مناسبات روسیه با غرب را بهبود بخشد. در سال ۲۰۰۱ میلادی همگان گمان کردند او دارد به رفیق شفیق جورج بوش تبدیل می شود اما حالا در غرب از پوتین به عنوان مردی یاد می شود که تنها به استفاده از قدرت در جهت حفظ منافع سنتی روسیه می اندیشد. آیا این تغییر رویه را می توان به شکوفایی و پیشرفت اقتصاد روسیه نسبت داد؟

تا حدی بله. در حال حاضر ذخیره ارزی روسیه آنقدر بالاست که به رئیس جمهور اجازه می دهد با اعتماد به نفس کامل در مقابل کشورهای دیگر بایستد و منافع خودش را طلب کند. از سوی دیگر پوتین توانسته ناسیونالیسم روسی را کاملا احیا کند. شاید بعد از انقلاب نارنجی اوکراین بود که پوتین بیش از پیش متوجه ضرورت تقویت ناسیونالیسم به خصوص در میان نسل جوان شد. او با شاخ و شانه کشیدن در مقابل غرب در واقع توجه نسل جوان را برانگیخت و آنها را به مقابله با نفوذ غرب فراخواند. کار به جایی رسیده که بخش هایی از طبقه نخبگان روسیه از این شرایط احساس نگرانی کرده و می گویند این رویه باعث راندن دوستان و شرکای خارجی روسیه خواهد شد. حتی آلکسی کودرین وزیر دارایی روسیه هم از «هزینه»‌ای که روسیه باید برای سیاست خارجی فعلی اش بپردازد، سخن به میان آورده است.

انتقال قدرت در روسیه پروسه جالبی خواهد بود. چه زمانی مدودف قدرت را به دست خواهد گرفت؟

هفته اول ماه می، انتقال قدرت دو ماه طول می کشد و رئیس جمهور سابق و جدید هر دو به صورت همزمان در قدرت حضور خواهند داشت. زمانی که قدرت از بوریس یلتسین به پوتین منتقل شد چنین رویه‌ای را شاهد نبودیم.

آیا مدودف اعلام کرده که چه افرادی را به کابینه‌اش فرا خواهد خواند؟

گمان نمی کنم.

جالب است ببینیم چه کسانی را انتخاب می کند!

بله، اوایل که مدودف از سوی پوتین معرفی شده بود، صحبت از حفظ تیمی به میان می آمد که با پوتین کار کرده بودند. اما اگر چنین رویه‌ای هم در پیش گرفته شود برای حفظ موقعیت باثبات فعلی است و بعداً فرصت و موقعیت تغییر این تیم کاملا به وجود خواهد آمد.

مجلس متوسطی که الگوی اقتصادی نداشت

ادامه از صفحه ۶

سبحانی اظهار داشت: ما فقط ابهامات را بررسی کردیم ولی این برنامه مبتنی بر کار کارشناسی نبوده و نیست ولی کسی آن را کنار نگذاشته است. شاید به برخی از مواد این قانون عمل نمی شود و در برخی موارد برنامه‌ای بلند پروازانه است. بهتر است بگوییم برخی مواد قانون برنامه چهارم توسعه را کنار گذاشته‌اند. سپس وحید محمودی سخنانی را در مورد ضرورت پایبندی کشور به الگوی اقتصادی خود بیان کرد. وی گفت ما، در زمان تدوین برنامه چهارم توسعه و سند چشم انداز ۲۰ ساله کشور متوجه شدیم به الگوی فکری در حوزه اقتصادی نیاز داریم. با تدوین سیاست‌های اصل ۴۴، در واقع پذیرفتیم در چارچوب «نظام بازار» عمل کنیم. اما مجلس هفتم به جای اینکه تعامل مورد تاکید در برنامه چهارم توسعه و سند چشم انداز را در نظر بگیرد، با شعار مرگ بر آمریکا کار خود را شروع کرد. ما ممکن است به نوع سیاست‌های بین المللی که آمریکا آغاز کرد نقد داشته باشیم ولی باید به الگوی فکری خود پایبند باشیم و با تدابیر خاصی در صحنه بین المللی حرکت کنیم.

وحید محمودی بر عملکرد چند اقتصاددان مجلس نیز انتقادات شدیدی وارد کرد و اظهار داشت: دوستان اقتصاددان ما در مجلس با دخالت‌های دستوری دولت در عرصه اقتصادی موافقت نشان دادند و از طرح تثبیت قیمت‌ها که برخلاف ماده ۳ قانون برنامه چهارم توسعه بود دفاع کردند. دولت نهم نیز در عمل سیاست‌های پیشنهادی این عزیزان را پیاده کرد، اما به تدریج اقتصاددانان مجلس از موضعگیری اولیه خود فاصله گرفتند.

وی با اعتقاد به لزوم تفکیک دولتمرد توسعه گرا و دولتمرد خیرخواه گفت: دولتمردان ما عمدتا خیرخواه هستند و نه توسعه گرا. وزیر اقتصاد دولت نهم می گوید ما ۸۰ درصد از اقتصاد را به بخش خصوصی واگذار خواهیم کرد ولی رئیس جمهور با چپگرایان شناخته شده‌ای همچون کاسترو، چاوز و اورتگا رفت و آمد می کند. حال باید پرسید که فضای حاکم بر آن کشورها آیا تناسبی با پیاده سازی سیاست‌های اصل ۴۴ قانون اساسی دارد؟ چقدر آن دولت‌ها می توانند به تحقق اهداف جمهوری اسلامی ایران کمک کنند.

وی بر ابلاغ سیاست‌های اصل ۴۴ قانون اساسی نیز تاکید کرد و سخنان خود را به این صورت ادامه داد: این سیاست‌ها توسط عالی ترین مقام ایران ابلاغ شده بود و برنامه چهارم توسعه به قانون تبدیل شده است. الان آقای سبحانی گفتند برخی از بخش‌های برنامه چهارم قابل اجرا نیست. اتفاقا آقای احمدی نژاد در جلسه‌ای با ۵۷ اقتصاددان گفتند نمی شود برنامه چهارم را اجرا کرد. در همان جلسه ما گفتیم پس چرا قانون را تغییر نمی دهید و سپس آن را اجرا کنید. محمودی همچنین گفت: من بحث‌های مطرح شده در مجلس را از طریق رادیو می شنوم. بحث‌ها در یکی، دو سال اخیر از موضع کارشناسی قابل قبولی برخوردار شده ولی در یک قالب فکری قرار نگرفته و چنین وضعی اجازه حرکت به سمت توسعه را از ما سلب کرده است.

در ادامه، دکتر احمد توکلی نماینده اصولگرای مجلس گفت: این طور نبوده که ما در ۲ سال اول مجلس به یک صورت رفتار کرده باشیم و در ۲ سال دوم به صورت دیگری. ما اگر چیزی را قبول نداریم با صراحت مخالفت خود را اعلام می کنیم و لازم نیست در مورد مسائل اقتصادی، به یک نظریه خود را محدود کنیم. در مورد برنامه چهارم توسعه می توانم بگویم که این برنامه، هم در مبانی فکری، هم در شیوه رسیدگی به آن و هم از نظر میزان منابع، بسیار مشکل داشت و با واقعیت سازگار نبود. ملت رشید ایران، سلطه را نمی پذیرد. درست است که آقای احمدی نژاد با چاوز و اورتگا که سوسیالیست‌های بدنام هستند ملاقات می کنند ولی ما بی تفاوت نیستیم و از این کارها انتقاد می کنیم همانگونه که ممکن است نسبت به ملاقات‌های ایشان با سران کشورهای حاشیه خلیج فارس انتقاد داشته باشیم.

دکتر توکلی در جواب نقد وحید محمودی پاسخ داد که ما حاکمیت مطلق بازار را نمی پذیریم و معتقدیم تبعیت محض از الگوی بانک جهانی و صندوق بین المللی پول مخل نجات کشور است. در برنامه چهارم توسعه، استقلال را در برابر سلطه جهانی قبول ندارد. اما ما می گوییم چرا نمی شود تعامل مدبرانه همراه با استقلال داشته باشیم. کجا اثبات شده کشورهایی که تسلیم شده موفق بوده‌اند. به هر حال ۸۵ درصد کشورهایی که آن الگوها را اجرا کرده‌اند موفق نشده‌اند. از کجا معلوم ما جزو آن ۱۵ درصد کشورهای موفق باشیم.

وی به سیاست‌های کلی اصل ۴۴ نیز توجه نشان داد و ابراز داشت: ما مایلیم در این زمینه هم به کارایی توجه شود و هم به عدالت. بعضی معتقدند در مسیر توسعه، تعدادی رشد می کنند و در گام‌های بعد می توانند دیگران را از رشد موجود برخوردار سازند. معمولا طرفداران نظام آزاد، ما را متهم به طرح حرف‌های ارزشی می کنند، در حالی که حرف‌های آنها هم ارزشی است و ما فقط بخش هایی از دیدگاه آنها را قبول نداریم.

توکلی به مقوله چالش برانگیز مصرف سوخت نیز توجه کرد و گفت: ماده ۳ برنامه چهارم توسعه، بدترین برنامه بود. ما افزایش یکباره قیمت سوخت‌های فسیلی را معارض با شرایط اقتصادی دیدیم و آن را مخل توسعه یافتگی ارزیابی کردیم. البته ما فقط به سیاست‌های قیمتی وفادار نیستیم. باید سیاست‌های غیرقیمتی هم مورد توجه باشد تا وقتی قیمت کالاها و اجناس بالا می رود، مصرف آن پایین بیاید. پالایشگاه‌های ما کارآمدی ندارند و به جای بنزین، مازوت تولید می کنند. در ضمن ماده ۵ برنامه سوم الزام می کند شرکت‌های دولتی هر ساله ۱۰ درصد به قیمت محصولات خود اضافه کنند ولی ما گفتیم چه کارهایی برای کاهش هزینه‌ها کرده‌اید و افزایش قیمت هم باید با توجیه علمی باشد. البته در همان زمان بانک جهانی هشدار داده بود که اگر ما قیمت بنزین را از ۸۵ تومان به ۱۸۵ تومان افزایش دهیم، نرخ تورم ۳۰ درصد بیشتر، افزایش می یابد و ممکن است کشور ما دچار تشنج اجتماعی و سیاسی شود. شرایط ما، شرایط مرگ اقتصاد بود و ما نخواستیم چشم و گوش بسته سیاست‌های مورد نظر بانک جهانی را اجرا کنیم.

وی در پایان این بخش از سخنان خود با صراحت اعلام کرد: اما اینکه چرا دولت برنامه چهارم توسعه را اصلاح نکرد، جای سوال است. دولت نهم در سال اول تا شروع به آب بندی کرد، سال اول گذشت.

استراتژی دولت نهم نیز متوجه امور هسته‌ای و سفرهای استانی بود. به این دلیل به اصلاح برنامه چهارم اهتمام نکرد و الان هم می خواهد برنامه پنجم توسعه را بر مبنای الگوی عدالت محوری تدوین کند.

میرمحمدی نیز در دوره دوم سخنرانی خودش گفت: ما می خواستیم قیمت سوخت را به قیمت فوب خلیج فارس افزایش دهیم ولی دستمزدها را به همان میزان نمی خواستیم بالا ببریم. در ادامه این میزگرد دکتر دیانی تعدادی از سوالات مکتوب حاضران را قرائت کرد و از اعضای میزگرد خواست نظر نهایی خود را در پاسخ به سوالات مرتبط با سخنرانی خود ابراز دارند.

اما چند سوال از سوالات مطرح شده:

۱-آقای دکتر توکلی می پذیرد که سیاست تثبیت قیمت‌ها کارآمد نبود؟

۲-آیا عملکرد مجلس هفتم پایه ریز عملکرد دولت نهم نبوده است؟

۳-بودجه سال ۱۳۸۷ دارای نکات مبهمی است و مجلس آن را به سرعت تصویب کرد. تبعات اجرای این بودجه چه خواهد بود؟

۴-آقای دکتر توکلی به عملکرد خودتان چه نمره‌ای می دهید؟

۵-طرح تثبیت قیمت باعث افزایش تورم شد. نمایندگان اقتصاددان مجلس، در این زمینه چه توضیحی دارند، آیا عذرخواهی می کنند یا از آن دفاع می کنند؟

۶-با توجه به بی توجهی دولت نسبت به برنامه چهارم توسعه و چشم انداز ۲۰ ساله، آیا دیگر می توان به پیشرفت اقتصادی کشور امیدی داشت و مجلس تا کجا می خواهد در مقابل بی نظمی‌های دولت نهم سکوت کند؟

۷-آیا مشکلات اقتصادی متوجه دولت نهم است و یا اینکه مجالس ما نیز مقصرند؟

۸-آقای سبحانی گفتند برنامه چهارم توسعه بلندپروازانه است، پس چگونه می توان به اهداف سیاست‌های اصل ۴۴ نائل شد؟

بعد از طرح سوالات حاضران در آمفی تئاتر دانشکده اقتصاد دانشگاه علامه طباطبایی، دکتر میرمحمدی اظهار داشت: ما برای اصلاح مشکلات ساختار داخلی مجلس، باید آیین نامه مجلس را اصلاح کنیم. وی با اشاره به اینکه در مدیریت نوین، تاکید بر مشتری مداری و پاسخگویی است و خوشبختانه قانون اساسی ما بحث شهروندمداری را مطرح کرده و دولت در برابر مردم مسئول است.

دکتر سبحانی نیز گفت: من در مورد اقتصاد برنامه چهارم صحبت کردم و نمی خواستم در مورد عملکرد مجلس هفتم بحث کنم. اما با توجه به تجربه حضور خودم در ۳ دوره مجلس، معتقدم عملکرد اقتصادی مجلس هفتم، متوسط است. وی افزود: در زمان تصویب برنامه چهارم توسعه حدود ۵ میلیون نفر تحت حمایت نهادهای حمایتی بودند و به هرنفر از آنها ۳۶۰۰ تومان در ماه پرداخت می شد و چندین میلیون نفر دیگر در نوبت دریافت کمک بودند. این وضع نتیجه برنامه تعدیل اقتصادی بود، به همین دلیل می گویم برنامه‌های اقتصادی باید با توجه به شرایط کشور تدوین شوند. همچنین من از طرح تثبیت ۹ قلم کالای انحصاری دولت دفاع می کنم. اما گفتیم دولت برای افزایش قیمت این کالاها باید دلیل اقتصادی داشته باشد. برخی دوستان هم می گویند طرح تثبیت قیمت‌ها شکست خورده ولی من معتقدم برآیند عدم افزایش قیمت‌ها و سرعت رشد نقدینگی به نفع نقدینگی تمام شد و تورم بالاتر رفت. در ضمن من قبول ندارم که در ۲ سال اول مجلس به یک صورت رفتار کردیم و در ۲ سال بعد به شیوه دیگری کار کرده‌ایم.

دکتر وحید محمودی در آخرین بخش از سخنان خود اظهار داشت: ما نگفته‌ایم مدافع مطلق نظام بازار هستیم و اعتقاد هم نداریم که این نگرش مطلق، حاکم بر برنامه چهارم بوده است. وی سپس افزود: ما نیز معتقدیم برای تدوین برنامه توسعه باید شرایط کشور را درنظر بگیریم. علاوه بر این، من بین برنامه‌های اول و دوم توسعه با برنامه چهارم توسعه تفاوت قائلم. در برنامه چهارم، نگرش تعدیل ساختاری حاکم نیست و تلفیقی از عدالت و کارایی را در نظر دارد. دکتر احمد توکلی نیز در پایان گفت: تورم شدید بر مملکت تحمیل کردن به نفع مصالح کشور نیست و اتفاقا سیاست‌های غیرقیمتی دارد جواب می دهد. در مورد بودجه سال ۱۳۸۷ باید بگویم که این لایحه از جهتی رویکردی مثبت داشت و از جهت دیگر متعارض با قانون بود. این لایحه تعداد ردیف‌های بودجه را از ۷۰۹ ردیف به ۳۹ ردیف کاهش داده بود. این کوچک سازی موجب سرعت در کار می شد، اما چون منشا قانونی نداشت، مجلس تعداد ردیف‌ها را به ۲۴۷ ردیف افزایش داد و از تمرکز بیش از حد غیرقانونی بودجه، جلوگیری کردیم. برای اصلاح لایحه پیشنهادی بودجه ۱۳۸۷، هم کمیسیون تلفیق مجلس و هم مرکز پژوهش‌های مجلس زحمت کشیدند. البته آقای احمدی نژاد در روز طرح لایحه بودجه به مجلس آمدند و از لایحه دفاع کردند، اما مجلس به کار کارشناسی کمیسیون تلفیق رای داد. البته بودجه ریزی مشکلات زیادی دارد و پاسخگو کردن مسوولان دولتی با این طرز بودجه ریزی دشوار است، هر چند که نمایندگان می خواستند بودجه تصویب شود تا به سرعت به حوزه‌های انتخابیه خود بروند. اما تغییر ساختار بودجه سال آینده نیز موجب شد پیشنهادها کاهش پیدا کند. دکتر توکلی در پاسخ به سوالی که چه نمره‌ای به خود می دهید، گفت: «ما نمره‌ها را روی منحنی می بریم». این اصطلاح خصوصا در دانشگاه رایج است و وقتی نمره‌های اغلب دانشجویان در یک درس به شدت پایین باشد استاد به صورت ارفاق گونه‌ای، چند نمره به صورت یکسان به نمره‌های همه دانشجویان اضافه می کند. چنین اظهار نظری نشان از این دارد که به نظر ایشان، نمره نمایندگان مجلس در حد قابل دفاعی نیست.

یادداشت

رئیس جمهوری بعدی روسیه کیست؟

دیمیتری؛ لیبرال، اما کم نفوذ

اکونومیست/ ترجمه: کاوه شجاعی

ولادیمیر پوتین ۳ سال بعد از آغاز دوران ریاست جمهوری اش، در میدان سرخ به جمعیتی پیوست که برای شنیدن کنسرت «بازگشت به اتحاد جماهیر شوروی» پل مک کارتنی جمع شده بودند. جالب اینجاست که دیمیتری مدودف، مردی که انتظار می رود امروز به عنوان جانشین پوتین انتخاب شود دیپ پرپل گوش می دهد. سه هفته پیش این گروه هوی متال را به عنوان هدیه خداحافظی مدودف از گازپروم به کرملین دعوت کردند. مدودف از سال ۲۰۰۰ تاکنون رئیس این شرکت بوده است.

علاقه مدودف به موسیقی راک، دانشش در انگلیسی و جوانی اش، به اضافه این واقعیت که هیچگاه در سرویس های امنیتی روسیه حضور نداشته، همه اینها او را به عنوان یک لیبرال مطرح ساخته است. سخنان مدودف در چند هفته پیش این تصور را قوت بخشیده است که «بودن آزادی بهتر از نبودنش است.» این خلاصه اعتقادات آقای مدودف است و البته در سخنان اخیر او دلگرم کننده تر از اینها هم وجود دارد. او تاکید کرد: «این به معنای آزادی شخصی و اقتصادی به همراه آزادی بیان است.» و ادامه داد: «یک عنصر مهم آزادی، حاکمیت قانون است که نبودش سال ها در تاریخ روسیه حس می شد.» این سخنان مدودف آنچنان لیبرال ماهانه ارزیابی شد که خشم شماری از ملی گرایان تندرو را برانگیخت. سابقه او به عنوان یک دولتمرد هم گیج کننده است. او به عنوان حقوقدانی از سنت‌پترزبورگ در بخش اعظم زندگی حرفه‌ای اش حامی پوتین بوده و در مبارزات انتخاباتی همراهی اش می کرده است. در سال ۲۰۰۰ وقتی پوتین به ریاست جمهوری رسید، به سرعت «مرید»ش را به عنوان قائم مقام دفتر ریاست جمهوری و بعد به عنوان معاون نخست‌وزیر انتخاب کرد. او به علاوه مسوولیت گازپروم، بزرگ ترین و مهم ترین شرکت روسیه را برعهده گرفت. او توانست دارایی های شرکت را که در دوران مدیریت های پیشین حیف و میل شده بود بازگرداند. نتایج گزارش ولادیمیر میلوف و بوریس نمتسوف، دو تن از منتقدان کرملین نشان می دهد که گازپروم در زمان مدیریت مدودف نه شفاف تر عمل کرد و نه کارآمدتر شد، با این حال ارزش آن به شدت بالا رفت. برای مثال کنترل سرمایه‌های بیمه‌ای و وجوه بازنشستگی گازپروم در اختیار یک بانک خصوصی به نام «روسیا» قرار گرفت که سهامدار عمده‌اش یوری کوالچوک، یک دوست نزدیک پوتین است. گازپروم اعلام کرده این معاملات باعث می شود دارایی هایش مورد استفاده بهینه قرار بگیرند. با این حال دست کم می توان گفت که این قبیل اقدامات ناشفاف می نمایند.

به گفته یک مقام سابق، مدودف جزو مغزهای متفکری بود که در یک توطئه پیچیده قانونی شرکت کرد تا دارایی های شرکت یوکاس به مالکیت رسنفت، یک شرکت دولتی دربیاید. با این حال مدودف همیشه از حامیان حکومت قانون بوده است. به ادعای یک بانکدار خارجی، وقتی یک دادگاه در آمریکا حکم منع فروش دارایی های یوکاس را صادر کرد، مدودف دستور خروج گازپروم از مزایده را اعلام کرد.

وظیفه دیگر مدودف به عنوان قائم مقام نخست‌وزیر نظارت بر نحوه سرمایه گذاری در پروژه‌های ملی نظیر بهداشت و آموزش و پرورش بود. او امادر این حوزه‌ها اصلاحات خاصی انجام نداد و وضعیت سرمایه گذاری‌های داخلی بهبود نیافت. با این حال نمی توان مدودف را مسوول ناکارآمدی پروژه‌های ملی و شفاف نبودن گازپروم دانست. در طول ۸ سال گذشته این پوتین بوده که تصمیم های کلیدی، هم در مورد گازپروم و هم در مورد روسیه را اتخاذ کرده است. پوتین حتی طبق استانداردهای اتحاد جماهیر شوروی قدرتی بی سابقه در اختیار دارد و بزرگ‌ترین مشکل مدودف این است که پوتین به احتمال زیاد - پس از کناره گیری و رسیدن به پست نخست‌وزیری - همچنان تصمیم گیرنده نهایی خواهد بود. پس به نظر می رسد مدودف به آلت دست و چهره تزئینی کرملین تبدیل خواهد شد. پوتین پیش تر اعلام کرده که پست نخست‌وزیری به او قدرت فراوانی می دهد و او لازم نیست که تصویر رئیس جمهوری آینده را از دیوار اتاقش بیاویزد. برخلاف تصاویر فراوانی که در خیابان های سراسر روسیه آویزان است و پوتین و مدودف را شانه به شانه یکدیگر نشان می دهد، در سخنان این دو رهبر ناهماهنگی هایی وجود دارد. پوتین سال هاست که تند و خشن صحبت می کند و مدودف به عنوان یک لیبرال رویکردی دیگر دارد. به همین خاطر شمار زیادی از نخبگان روس یا دیپلمات های غربی بر این باورند که با ورود مدودف به کرملین یخ روابط روسیه و غرب آب شود. به هر صورت در گزارش اخیر شورای اروپایی روابط خارجی در مورد روسیه نتیجه گیری شده که شاید در سال های اول سیستم بر مدودف تاثیر بگذارد، اما بالاخره او سیستم را تا حدودی در دست خواهد گرفت و بعد از آن؟ شاید نتایج انتخابات امروز مشخص باشد اما عاقبت ماجرا معلوم نیست. آیا پوتین می تواند شرایط فعلی را حفظ کند؟ منتظر می مانیم.

جدول شماره ۵۹۴

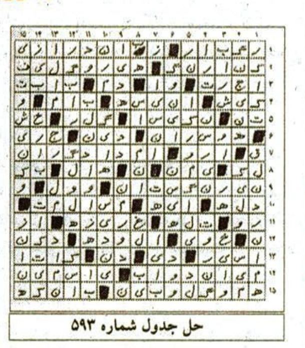

حل جدول شماره ۵۹۳

● افقی

۱- اولین سیاستمدار از قوم سیک که در هند به نخست‌وزیری رسید و بانی اصلاحات اقتصادی آن کشور شد - «... عاشقان بی دل چه شبی دراز باشد» ۲- درستکار و طرف اعتماد مردم - از گیاهان خودروی مزرعه غلات - همان گوهر است ۳- واحد پول ایتالیا - از ادات استثنا و شرط - انبار کشتی - خیزش و نهضت ۴- صد متر مربع - سخن مبهم و گنگ - نوعی دویدن اسب ۵- آشیان مرغان و وحوش - از خوارزمشاهیان بود و سلطان سنجر سلجوقی او را شکست داد - آدم ماشینی ۶- آش سماق - باوقار و سنگین - مخفف بیاور ۷- پاینده و دائم - مجمع و کانون - «پیش... پیاله را که شب می گذرد» ۸- زمان بی پایان - از توابع دره‌گز - شیر است و صورتی فلکی ۹- بی پرده و صریح - حزبی تندرو در رژیم اشغالگر قدس - بادوام و استوار ۱۰- صاحب و خداوند - لوازم و اسباب - نوع خالص کربن ۱۱- قرین و همدم - از شاهان ساسانی - نای و شیپور جنگی ۱۲- کهنه و پوسیده‌شدن - از اشکال هندسی - بردنی دلبر ۱۳- کوه و سرداری از مازندران - اشاره به دور - انباز قائل شدن برای خداوند - پدربزرگ ۱۴- احدی بیش نیست - اداره کننده - بسیار سپاسگزار ۱۵- نوعی گل سرخ - از عارفان نامی که او را سلطان‌العارفین لقب داده بودند

● عمودی

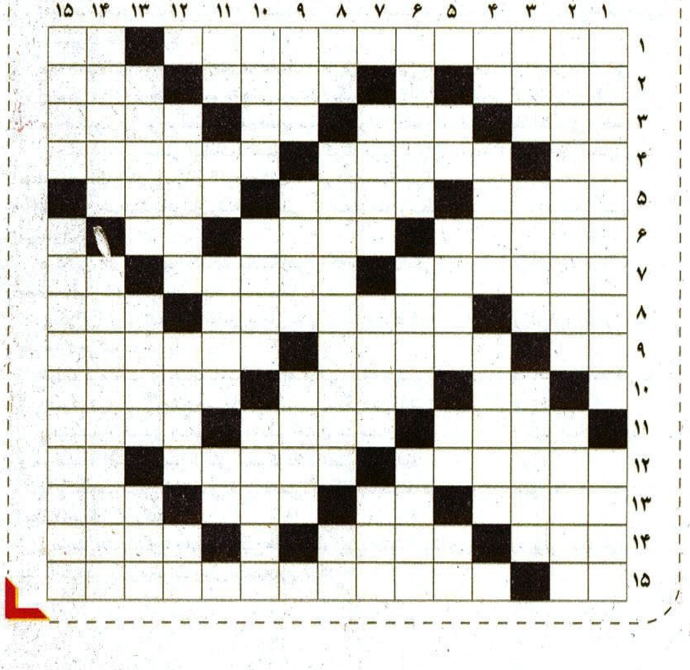۱- جنس و کالای بازرگانان - نادار و درویش ۲- امین‌السلطان صدراعظم ناصرالدین شاه و محمدشاه و مظفرالدین شاه قاجار را چنین هم می نامیدند - جمع مرکز ۳- از توابع اردبیل - در مقابل بود - نوعی لچک و چارقد ۴- ضمیری است - تشکیلات و سازمان - از کشورهای عربی بحران‌زده ۵- ماه ناتمام - شاعر بزرگ عهد تیموری با نام کوچک عبدالرحمن و سراینده هفت اورنگ - نتی است - من و شما ۶- به سوی هم رونده و متمایل - احسان و خوبی - خوشحالی و سرور ۷- پهلوان ملی ایرانیان - از موادی که کبد می سازد و وارد خون می شود - همچنین ۸- الفبای موسیقی - معیار و ضابطه است و الزامی در صنعت - زمانی چهار من تبریز بود ۹- روز پایانی ماه قمری - فلز رایج در صنعت چاپ و نشر - پارچه نخی ۱۰- گوشت پخته سردشده - کواکب و ستارگان - شهری در مازندران ۱۱- مخفف اینک - طرف و جهت - مانند ماه - آدم صریح‌اللهجه ۱۲- عیدی بزرگ نزد مسلمانان - پول و چیزی که به مکر و فریب از دیگران ستانند - پیوند چند رود ۱۳- آلت موسیقی است - لقب دریای سرخ - بندر و نیروگاهی در شمال ۱۴- زیرکی و بی باکی و دلیری - از عناصر شیمیایی که در اسکاندیناوی کشف شد ۱۵- نام پیشین کشور میانمار - نظام دموکراسی را اینطور هم می نامند